

Вступ

1. Історія виникнення ткацтва.
2. Інструменти і матеріали.
3. Особливості ткання.

Висновки.

Література.

Людина живе в оточенні краси і різнобарвності, витонченості форм природи, уміє бачити красу в навколишньому світі і сама творить предмети краси.

Народне мистецтво не піддається моді, як буває у професійному, не залежить від неї, воно більш традиційне, ним повністю управляються незмінні закони краси душі народу. Майстри самодіяльної художньої творчості працюють не за законами художньої творчості, а в силу своїх обдарувань, власного світосприйняття.

Художнє ткацтво-це ручне або машинне ВИГОТОВЛЕННЯ ТКАНИН на ткацькому верстаті

Сьогодні ручне ткацтво розвивається, в основному, як вид народного мистецтва. В Україні були організовані спеціальні центри та виробничі об'єднання.

Традиційною галуззю ткацтва в Україні є виготовлення килимів. Перші килими на території нашої країни з'явилися в 998 році. У ті часи килим можна було зустріти в оселях багатіїв і у звичайному сільському будинку. Килим виконував різноманітні функції в житті українців: килимами утепляли і прикрашали житла, ними платили данину, їх продавали, обмінювали на інші товари, застосовували у ритуалах.

- Килими здавна виготовляли в основному на горизонтальних верстатах, які були майже в кожній сільській хаті. Для виготовлення килимів та гобеленів потрібні такі інструменти та матеріали: верстат (вертикальний чи горизонтальний) або рама, дерев'яний молоточок або велика вилка для прибивання настилів і пряжа.
- Ручне виготовлення килима базується на переплетенні ниток основи (поздовжні нитки) та утка (поперечні нитки).
- Для основи беруть бавовняну чи льняну сирову не пофарбовану пряжу (основа не бере участі в колористичній композиції килима). Для утка використовують найрізноманітнішу пряжу — вовну, шовк, льон, сизаль (волокно кубинської рослини сизаль), різноманітні синтетичні нитки. Кольорове переплетення утка немов «застилає», повністю закриває нитки основи. Кольорові нитки утка, які тчуть за певною схемою різних переплетень, утворюють рисунок.

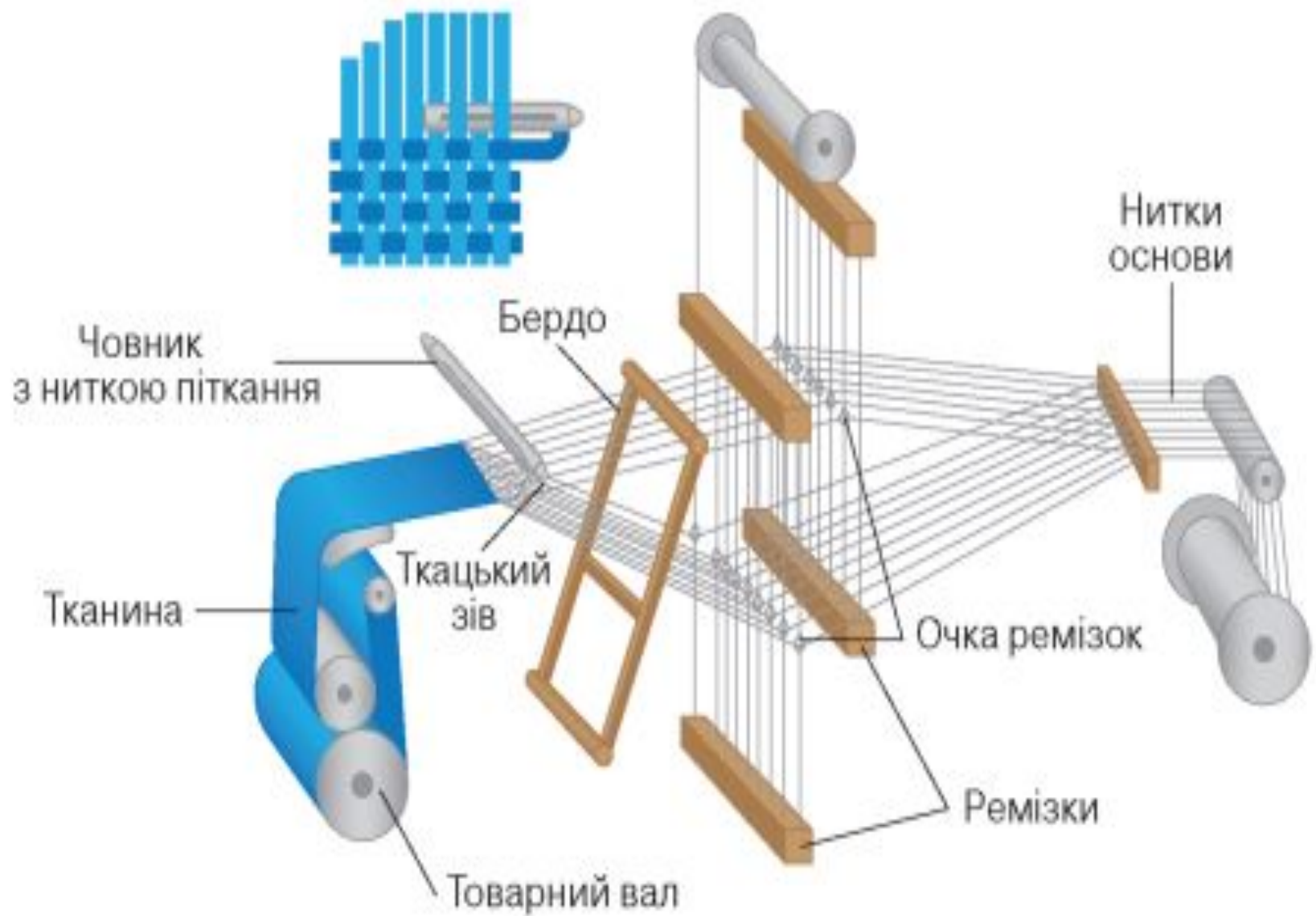

Схема ткацького верстата

верстат

Характерною особливістю закладного ткання є те, що різнокольорові шматки ниток підткання вручну закладаються в утворений ремісками зів, перетягуються між потрібною кількістю ниток основи і виводяться на зовні, відповідно до малюнка. Заклавши нитки спіткання по всій ширині тканини, закриваємо зів, прибиваємо. У новий зів нитки спіткання прокидаємо в протелижний бік. Прокидаючи нитки то в один бік, то в другий, починають вимальовуватись контури різнокольорових площин, які з'єднуються між собою по вертикальній, косій та східчастій лінії.

душа, праця, любов. Кожен регіон України має свої особливості, свою індивідуальність - душу. Не виняток і Рівненщина. На даному етапі нашого життя цінність народного скарбу такого важливого для збереження нації втрачається. Збережімо нашу культуру, її звичаї, традиції, ремесла.

Ми живемо в особливому часі історичного і духовного відродження нації. Частіше звертаємося до джерел народної творчості, народних традицій. Радісно усвідомлювати, що вони сьогодні оновлюються, оживають. Чим більше ми будемо їх знати, тим тіснішим, буде наш зв'язок із рідною землею, прабатьками, а життя наше буде світлішим і духовно багатшим

У висновку можемо сказати що українські народні промисла, це цінний скарб нашого народу, тут наша душа, праця, любов. Кожен регіон України має свої особливості, свою індивідуальність - душу. Не виняток і Рівненщина. На даному етапі нашого життя цінність народного скарбу такого важливого для збереження нації втрачається. Збережімо нашу культуру, її звичаї, традиції, ремесла.

література

1. Бунина Т. Декоративно-прикладне мистецтво радянської Буковини. – Київ: "Мистецтво", 1986.
2. Гунчак Т., Дзюба І. Сучасність. - Спільне видавництво Республіканської асоціації українців та вид. "Пролог", 1993.
3. Гура Л.П., Гоголь Л.Е., Ісупова Н.М. – 2-е видання. – Київ: "Техніка", 1990.
4. Довгай А. Наш дім. Збірник. – Випуск 7. – Київ: "Час", 1989.
5. Жук А.К. Український радянський килим. – Київ: "Наукова думка", 1973.
6. Неєлов В.І. Професія ткачиха. – Москва, 1984.
7. Лозко Г. Українське народознавство. - К.: Зодіак-ЕКО, 1995.

БЛАГОДАРЮ ЗА УВАГУ